

Reglen går ud på, at tilskadekomne kan få genoptaget sagen, selv om der er gået 5 år fra afgørelsen.

Det har i den juridiske litteratur været overvejet, om forældelsesfristen i disse tilfælde skal regnes fra tidspunktet for skadens indtræden eller fra det tidspunkt, hvor den pågældende sygdom optages på fortegnelsen over erhvervs sygdomme, jf. Bo von Eyben, *Forældelse I* (2003), s. 82.

Det vil dog under alle omstændigheder kunne forekomme, at tilskadekomnes ret til at få sagen genoptaget på grundlag af den ændrede fortegnelse over erhvervs sygdomme, afskæres af forældelsesreglerne.

§ 42 i arbejdsskadesikringsloven giver mulighed for at genoptage arbejdsskadesager med hensyn til erstatningsudmålingen. Fristen er 5 år, og der kan dispenseres fra fristen, når ganske særlige omstændigheder taler for det. Fristen regnes fra første afgørelse om erstatningsudmåling.

For at genoptage en sag efter § 42 er det en betingelse, at der er sket væsentlige ændringer af de forhold, der blev lagt til grund ved afgørelsen. Det er med andre ord et krav, at tilskadekomnes helbredsmæssige eller erhvervmæssige forhold er blevet forværret på grund af arbejdsskaden, for at sagen kan genoptages.

Den nye forældelseslov får samme betydning for sager, der kan genoptages efter denne bestemmelse, som er beskrevet oven for om lovens betydning for sager, der kan genoptages efter § 41, stk. 1.

Det betyder, at forældelsesfristen for krav på yderligere erstatning efter arbejdsskadesikringsloven først løber fra det tidspunkt, hvor tilskadekomnes helbredsmæssige eller erhvervmæssige forhold er ændret, således at tilskadekomne har krav på yderligere erstatning eller godtgørelse, og den tilskadekomne har fået eller burde have fået viden herom. Tilskadekomne har i den situation 3 år fra de nye oplysninger forelå til at søge sagen genoptaget, inden kravet er forældet.

Det kan ikke udelukkes, at den 3-årige forældelse i ganske få sager vil indtræde inden 5 år fra det tidspunkt, hvor der blev truffet afgørelse om erstatning første gang. Det vil være tilfældet, når tilskadekomnes helbredsmæssige eller erhvervmæssige forhold ændrer sig inden 2 år efter af-

gørelsen i arbejdsskadesagen og alligevel vælger først at anmode om genoptagelse mere end 3 år efter, at forholdene er ændrede, og den tilskadekomne har fået eller burde have fået viden herom.

Endelig indeholder § 43 i arbejdsskadesikringsloven en bestemmelse, der giver efterladte adgang til at genoptage en sag inden 5 år efter:

– afgørelsen om, at pågældende ikke er berettiget til erstatning, eller ophøret af en løbende erstatning.

Der er ikke i lovbestemmelsen anført nogen betingelser for genoptagelse. Det må dog antages, at der gælder samme betingelse som for genoptagelse efter § 41. Det vil sige nye, væsentlige faktiske oplysninger.

Det bemærkes, at der er yderst få sager, hvor efterladte søger om genoptagelse.«

Det bemærkes, at Justitsministeriet efter aftale med Beskæftigelsesministeriet vil fremsende et ændringsforslag til forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.) (L 166). Ændringsforslaget vil gå ud på at ændre arbejdsskadesikringsloven, således at forældelseslovens 3-årige forældelsesfrist bl.a. ikke finder anvendelse i tilfælde omfattet af arbejdsskadesikringslovens § 41, stk. 2, om genoptagelse af sager, fordi en sygdom efterfølgende optages på fortegnelsen over erhvervs sygdomme. Beskæftigelsesministeriet har anført, at man finder det hensigtsmæssigt, at det sikres, at der i disse særlige tilfælde fortsat vil gælde en længefrist for at søge sagen genoptaget.

Der henvises endvidere til besvarelsen af spørgsmål nr. 18 vedrørende lovforslaget.

Spørgsmål 18:

Ministeren bedes redegøre for, hvilken virkning den foreslåede 3-årige forældelsesfrist vil have for de arbejdsskadedes mulighed for at anmode om forvaltningsretlig genoptagelse af en sag i tilfælde af, at domstolene underkender arbejdsskademyndighedernes regelanvendelse. Der henvises til, at arbejdsskadeområdet de seneste 10 år har været præget af en del forkerte myndighedsafgørelser, og myndighedernes regelanvendelse er adskillige gange blevet under-